

כירה פרק שלישי שבת

מז.

עין משפט
נר מצוה

כַּט א מ״י פ״כ״א מ״הל'
אִסּוּרֵי צִיָּה הִלְכֵה כג
טוֹשֵׁעַ אִלּוּם סִימָן ג סעף
יד וטוֹשֵׁעַ אִלּוּם סִימָן כג
סעף ד:
ל ב מ״י פ״ד מ״הלכות
מִלְכִּים הִלְכֵה יב:
ל״א ג מ״י פ״ד מ״הלכות
דעות הִלְכֵה ז:
ל״ב ד מ״י (פ״י״ב מ״הל') שבת
הִלְכֵה א (ח) וטוֹשֵׁעַ אִלּוּם ו
סמג לִאֲזוּרֵי טוֹשֵׁעַ אִלּוּם
סִימָן שִׁח סעף יב:

תורה אור השלם

1 בְּכֹלֶּה יִבְאֹוּ וְשָׁמָּה יִהְיוּ
עַד יוֹם פְּקֻדֵי אֹתָם נָאֻם יי
וְהָעֲלִיתִים וְהַשִּׁיבֹתִים אֶל
הַמָּקוֹם הַזֶּה:
יִרְמִיָּהוּ כֹז כב

מוסף רע"י

בולשת. חל, על שם
 משפחתו ומתורגם יחס
 נולשת, דמתרגומן קרש
 (נולשת מד) ונלש (נ"י)
 (א) משפחתו כל העמומים
 (בתבות כז) ונולש (נדה
 יב). משפחתו מנייה. כל
 היה נראה אליו (ברכות
 ד). דבעי למוקש לאיערע
 (נדה יב). וכו' יסוד מזה
 ביד, להכי וכו' משפחת
 מני (בתבות קי). וזהו
 תחלת ריה והומא. וזהו
 גופו מסריו בועה מסרתם,
 שהיה נולש בשבחו ובאבריו
 וזהו צ' לנשה מוהמת
 (למשן צ"ב)

מוסף תוספות

[illegible]

פשיטא דלא ננע דתניא ר' אליעזר אומר ב'ו' ואע"ג דרנן פליגי עליה ושרו צפרק כל היד (נהי י"ג וס"ג) לא שרי אלא^ב משום ממזרות שלא יראה ככרות שפכה^ג ויזנילו לעו על בניו שהן ממזרים^ד: רחין ולא כ"ך. ונ"ג מעיקרא^ה דהא כבולי הש"ס רחינה קודם סיכה כדאמר צפ"ק דקידושין (דף כ"ג:) רחלו סבו וקרא כתיב ורחטו וסבת וסבת^ו (רח"א) מיהו סבת איכה לאוקמי צביכה סביכה שהיתה מתקשרת עצמה לריח טוב לכן לא היתה סבה צמחלה שעל ידי רחינה היתה מעצבת הסוכה מעליה:

מוליאר הגרופ שותין ממנו
 בשבת. פי' בקונטרס
 לפי שאין מוסיף הצל אלא משמר
 ומקיים חוס שלכן ואנטימי אפי'
 גרופה אין שותין הימנה לפי שמוספת
 הצל ואין נראה דלא שייך למיגזר
 במוסיף הצל אלא בהטמנה גרופה שמה
 יעמין צרמן ועוד לדורה לומר
 דמתני' איירי כשעשה האיסור ועוד'
 לאנטימי אוקר בכל ענין לשמות
 הימנו אפילו בהשאה ואי להחזיר
 תנן משקין אפילו באינו גרופ ועוד
 אי משום מוספת הצל אסרה ליה
 מתני' בשמיה תקשה לרבה ורז
 יוסף דשרז לעיל (דף זת.) בשבט
 קדרה ע"ג כירה וצבלה בשבת אע"ג
 דלא תצבלה כמחלן צן דרופא ואפי'
 צמוד ונראה כפי' ה"ר פורת מוילנא
 הגרופ שותין הימנו בשבת שמוחגין
 המים חמין ציין לפי שהמים אינן כ"כ
 חמין צמוילנא שיתצבל היין מן המים
 שמוחגין לתוכו אכל אנטימי אע"פ
 שגרופה^ה אין שותין הימנה^ה לפי שאנטימי
 יש בה הצל יותר' ומתצבל היין מן
 המים בשעת מויה^ה וכי"מ צירושלמי^ה:
 והלא

דש פתחו פומייכו ואפיקו הבלא נמי כדשמואל דאמר
בלא אלא אשתו מיא דבי באני מאי מעליותא דתניא
דם וזהו תחילת חולי מעיים^א אכל ולא הלך ד' אמות
תחילת ריח רע הנצרך^ב לנכביו ואכל דומה לתנור
זהו תחילת ריח זוהמא רחץ בחמין ולא שתה מהן דומה
אלו ולא הסיקוהו מבפנים רחץ בחמין ולא נשתמץ בצונן
ולא לרר ולא הכניסוהו לצונן רחץ ולא סך דומה למים
ליאר הגרופ שותין הימנו בשבת אנמיכי אע"פ שגרופה
היכי דמי מוליאר הגרופ תנא מים מבפנים וגחלים
אמר בי כירי רב נחמן בר יצחק אמר בי דודי מאן
כירי ומאן דאמר בי כירי אבל בי דודי לא תניא חוותיה
פ שגרופה וקטומה אין שותין הימנה מפני שנחושתה
מיחם שפיניה לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו
או לתוך הכוס כדי להפשיין: **גמ'** מאי קאמר אמר
קאמר יחמיחם שפינה ממנו מים חמין לא יתן לתוכו
חמו אבל נתן לתוכו מים מרובים כדי להפשיין
וחלא

ת מחרס: אנטיוי. מפרש בגמרא: גמ' זי ירירי. חלל יס צבירה
מיהו צירה דופנה עב והאור תדיר צמוכה כל ימות החול ודופנה חס
עושין לה שמי שוליים ונותנין גחלים בין צניהם והמים על העליונים:
ממרחיק: אלז צי דודי לא. שהרי הוא כמוליאר: שנוחספה. נחושת שלה
יון שוליים כדכתיב (יחזקאל טו) יען השפך נחשמן ולשון של המשנה נחשמו
יס מכוסים חומם משתמר ואע"ג שגרפו גחליהם: ברתג' המיסה.
מאי קאמר. מאי פניהו ומאי לא יתן והדר אמר אלז נותן:
והלך

גידודי דליא ליה גידודי. שאין שפחה גבוהה שיהיו המים עמוקים אלול
 שפחה כמו צלמאע דכיון שאין עמוקים שם כי מניי סמוך לשפחה
 גועז רגליו בקרקע וחופר וימחה העפר לתוך המים ודמי למגבל.
 ולי נראה דאית ליה גידודי שרי דלא דמי לנחר אלול לכלי דלית ליה
 גידודי דמיא לנחר ואסור: **שניה**
 ידיו: כשהיה רומח משום צניעות:

דלית ליה גידודי הא ז'ר
זירא אנא חזיתיה לר' פניו של מטה ולא יד פשיטא דלא נגע דת "כל האוחז באמה ומוע לעולם אמר אביי עיבולשת שנכנסה לעי פתוחות אסורות סת מלחמה אלו ואלו מו לנסך אלמא כיון דבי כיון דבעית לא אתי ביעתותא ביעתותא אבא אמר רב הונא א כנגד פניו של מטה כ אברהם אבינו לא קי כי סליק כי הא דרבי רבנן דבי רב אשי כי סלקי שחי ר' זירא ה יהודה דבעי למיסך ל רב יהודה כלל העומד בעשה שנאמר יבברך אביר איזיל ואשמע ואיסך אזל אשכחיה ליה לשמעיה הביא מוסר פתחו פומיכו ממיא דבי באני אמר אלא לשמוע דבר ז נח הביאו מוסר ה הלא דיעה: ולא סנך ד' אמוס.

קודם שישן: מרקבס. אינה מתעכלת
עלשעות וזל: ריה רע. ריה הפס:
ריה וזהמא. כל גופו מזהס צויעה
תתמיד: ולא הסיקוה מצפנים. שאינו
הכניסוה ללס: ולא הכניסוה ללון.
מחזיק את הצרל: למס ע"ג
הצפנים. על שליו ודדיו שאינם נכנסים
לתוכו: מתני' מוליאר הגרף.
הגחלים מצע': שופן. ממניו
והע"פ שהוחמו קלת מחמת
לפי שאינו מוסיף הצל אלא
ממסמר ומקיים חוס שלהם שלא יעטנו.
מפרש מוליאר מים מצפנים
כלי שיש בו בית קיבול
ממחזר לו ונותן
המים בקיבולו הגדול.
מוליאר שני שולים
דודי מחצית צינתיים. ולי
להפך להס כן ה"ל למינת מים
ומחלים מלמטה ועוד דמשה

לדמתי באנטייזי לשון שולים הן והן אומרים לשון נחושת ושאיני נחמתי להאכל חלליה שהגחלים צו ומים נתונים בחללה השני ואע"ג דדמי למוילא דמחמא ומוסוף הכל במים אע"פ שגרופה מן הבחלים: **צי דויל** יורה גדול **ויול שן** דבי כירי אסור דפרישית שמתוך שהאור מדיר צו ודופנו עזי שאל תמור בשבת כלים **(פס"ח מ"א)** ואולי אנטייזי מוילא דמתוך שכל ההוקמתום של חמין **שפיטור** כולה מתניתין מפרש בגמרא: **גב**

(א) נדה יג. מנה, (ב) ע"ז:
 כחצות כז. [נדה יג.],
 (ג) כחצות קי: זכרות כד:
 (ד) [עז' חספסות מגילה כא.
 ד"ה א'למלא], (ה) [עז' ב"מ
 קיג:], (ו) [לקמן פב. ע"ש],
 (ז) [וע"ע חספסות יומא ל.
 ד"ה מנזלה],

רבינו חננאל

א"ר יודא חזיתיה לר' חנניה ור' יצחק
אברו שניה ור' יצחק כנגד
פניו של משה וכו' ור'
ר' אבהו היה יודי כנגדו
לסבול ואפילו נהג
חיישינן. (לה) נראה התנא
ר' אליעזר אומר כי האוחז
במאמץ ומתחיל במאמץ
לעולם, למען מתחמם
ומצויה שכבת דוד תמצא
ושוחות ורעו על הארץ,
מלי הכנה לכל מיצעת
אבל היתה הרדיפית כגון ר'
אבהו היה מדין מעבית
כמו שאין נאני כלבשת
לנסך, הליכיל אפילו נהג
לר' חיישינן וכו' והני מלי
דער משה יודי כנגד פניו
של משה שצולח מן הכר
אבל כשיורד במור, לא רחב
דאמר כל המנהיג יודי כנגד
פניו של משה כאלו כחם
בבריתו של אברהם אבינו
וברבנן דבי רבי אשי
והני זקפי ר' חנניה שחו.
ממר כל יודיהל כל העולה
אמר בלא"ה עובר עשה
שנאמר בכלל אבות ושה
[יהיו] נהג מפי אוחז
נאם, ה' חלק ר' אבסא
לר' יודיהל במרוח והיה
אומר לשמשינן בלה"ה
הביאו לי תנא, והיה
למסר, תחתו מרבינן
ואפיקי בלא ואשתו מר'
למנו ממנו
לי ברינן של חזק מחר
לאומר במרוח בלה"ה
אמר לר' אבהו [א]תאן
לשטוב בדב וכו' ימי מתני
זוילי. ור' חנניה
והגליס מנפניו ויהי
זקק ור' חנניה
אנשינן, א"ר נתמן ר' אה
ושל נחשתה אר. והניא
כח נתמן אנשינן א"ר
שורפהא פני שוחיה
בשבת מפני שחיותיה
ממחמה. ורשמי מליד
מאנא גרוך אסור משה
שהגליס נוגעת בנפיו,
ר' חנניה ר' חנניה
מפני שהרוח נכנסת לתוכו
והגליס בבורות, וימי
כח אבין אמר מפני שששו
פרקין פרוק ומתיריהו של
תנאלי דירקון ומוסקין מר'
אנשינן, וכל ר' חנניה
מפני שמתחממת מחליה.
פיסקא מיהא שטינהו לא
לתי תלכונו וכו'